

Het levensraadsel

Het leven van ons mensen hult zich in raadselen, en die raadselen kunnen blijkbaar niet worden opgelost in het huidige tijdperk waarin wij leven, zie Prediker 8:17. Dat is weinig hoopvol, zou men zeggen.

Wij kunnen kennelijk het “werk van Elohim” niet uitvinden, namelijk wat Elohim exact voorheeft met ons leven.

Als we rondom ons heen zien, en zien we op onszelf, dan zijn wij allemaal druk als bezige bijen. De één met dit, de ander met dat, zie 8:16. Wij mogen daarbij wel vrolijk zijn en eten en drinken, zie vers 15. en 9:7, want dat is nog een deel in ons leven wat ons toekomt, hoewel er veel misbruik van wordt gemaakt.

Nochtans zijn wij in Elohim's hand, 9:1 en bestuurt Hij alles, maar laat ons daarbij in onwetendheid, 9:12.

Wat is immers onze bestemming? Wat is de zingeving van ons leven? Waartoe zijn we maar zo kort op aarde vanwege onze sterfelijkheid? Als we maar goed en wel enige kennis van zaken hebben opgedaan, neigt ons leven al weer naar het graf. We hebben vele jaren nodig om enige kennis aan te leren, en dan krijgen we een korte tijd om in de praktijk te tonen wat we kunnen, en daarna gaan we weer met pensioen en sterven weg. Althans, indien wij tussentijds niet sterven, daar velen de pensioengerechtigde leeftijd niet halen.

Op deze en vele dergelijke vragen kan niemand blijkbaar een bevredigend antwoord geven. Wij zijn als mensheid niet in staat de diepste levensvragen te doorgronden, ondanks onze kennis op allerlei gebied, die zich steeds meer en meer ontwikkeld. Rusteloos zoeken wij voort, maar vinden geen antwoord. Wij proberen van het leven te maken wat ervan te maken valt, maar werkelijk tevreden en gerust zijn we nooit. De werkelijke zingeving ontbreekt, de wezenlijke vulling van het leven wordt gemist en laat op zich wachten.

Wat is er nu dat ons wérkelijk bevredigd en blijvend vult? En, een mens die het doel van zijn leven niet goed kent, is in feite er slecht aan toe, is doelloos en zwerft maar wat in het rond. En dát is nu het bestaan van al die miljarden mensen op aarde? Een fraai beeld?

A. Neem ons werk, de dagelijkse bezigheden. Dat is een groot doel in ons leven om in stand te blijven en niet van honger en ellende om te komen. Daarbij komt dat arbeid adelt, hoewel de adel niet arbeid. Echter, juist op de niet-arbeidende mens zijn de meeste mensen zo jaloers. Alsof arbeid een vloek zou zijn. Arbeid is juist een zegen, gezond en kan heel ontspannend en zinvol zijn. Het geeft ook veel problemen, zweet en zorgen. Maar die zijn er om overwonnen te worden.

B. Neem onze gezondheid, wat een zeer belangrijke zaak is om doelen in het leven te kunnen verwerkelijken. Gezondheid is een grote schat, dat wil zeggen: zonder-zonde leven. De praktijk daarentegen toont dat er niemand van ons zonder zonde is. Kijk maar naar de ziekenhuizen en wachtkamers van artsen, ze zitten elke dag weer vol met patienten. Wij mensen zijn maar zelden ons hele leven lang zonder ziekten. Velen zijn juist hun leven lang zwak en ziek. Doe daarbij dat de “dienst der genezing” munt probeert te slaan uit onze kwalen en ons met chemische stoffen aan zich vastkoppelt, zodat we al zieker worden dan we zijn.

C. Neem het huwelijk en gezinsleven, als middel om de mensheid in stand te houden. Gezien de vele echtscheidingen is een redelijk goed huwelijk kennelijk voorbehouden aan zeer weinig mensen. En dan nog de vele huwelijken die als los zand aan elkaar blijven hangen omdat het zo moet. In hoeveel gezinnen ontbreekt de onderlinge liefde. Dan vraag je je af wat toch wel het doel van het leven mag zijn, wanneer mensen in een huwelijk en gezin niet eens met elkaar in vrede kunnen leven, niet op elkaar zijn afgestemd.

D. Neem de onderlinge menselijke verhoudingen, o.a. vriendschap

E. Neem de godsdienstigheid, de religieuziteit der mensen

F. Neem de recreatie en ontspanning

Wat maakte Salomo voor slotsom in Prediker 7? Was hij daar pessimistisch gestemd?